

skal være mærket „Udenlandsk Smør“ eller „Ikke dansk Smør“ og *ikke* forlange gennemført en Mærkning af Smørret med det Lands Navn, hvori det er produceret. En saadan Mærkning vil være meget besværlig og kan paa Lagre, hvor der findes flere Slags udenlandsk Smør, let give Anledning til Fejltagelser. Desuden vil, som allerede nævnt, en effektiv Kontrol med Overholdelsen af disse detaillerede Mærkningsbestemmelser være saa at sige umulig.

Skulde Bestemmelserne om Mærkning af udenlandsk Smør med Oprindelsesmærke alligevel blive vedtagne, da maa man i ethvert Fald indtrængende anmode om, at der gives Købmandsstanden Adgang til at konferere med Landbrugsministeren om Reglerne for denne Mærkning, saaledes at disse blive saa simple og let udførlige som muligt og ikke komme til at lægge for stærk en Hemsko paa Omsætningen.

Hvad angaar den i ovennævnte Lovs § 8 paabudte Bogføring, da vil denne være ret byrdefuld og give et betydeligt Arbejde, og man synes, den maa kunne undværes, naar det gøres til Pligt for Købmændene at give Kontrollen de Oplysninger den har Brug for.

Skal imidlertid en saadan speciel Bogføring etableres, da tillader man sig at anmode om, at der bliver givet Købmandsstanden Anledning til Konference med Landbrugsministeren om sammes Indretning.

Til Slut vil man bede det ærede Udvalg betænke, at al Handel kun trives i Frihed og ikke uden at lammes kan taale ret mange snærende Baand i Form af Paabud, Forbud og Politikontrol, samt at Indførslen af udenlandsk Smør er af stor Betydning ikke alene for Købmandsstanden, men for hele Befolkningen, og da særlig for den mindre bemidlede Del deraf, da denne Indførsel for største Delen bestaar af billigere Smørsorter, som ikke mere tilvirkes her i Landet.

Med Højagtelse

P. S. V.

H. Klitgaard.